

שומרי משמרת הקודש

חודש תשרי תשע"ו

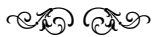
גליון חיזוק והתעוררות בענין שמירת הדיבור בתפילה - ישיבת "חזון נחום"

דברים אחדים

ירח האיתנים - דתקיפי במצוות

חודש תשרי נקרא ירח האיתנים, מלשון איתן וחוזק, על שם כי בחודש תשרי הם המועדים היותר חזקים, ומיישרים את האדם אל השלמות. (מצודות דוד מלכים א' ח' ב')

ישראל יום י"ג מדות, ובו ביום התחילו בני ישראל לחנך את בית המקדש בימי שלמה, ובו התפלל שלמה תפלתו על כל ישראל וכו', הוא היום המסוגל מאד לתשובה ולתפלה, עיי"ש שהאריך בדרוש כדרכו.

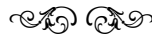

ידועים דברי הרמ"א (סי' תקפג ס"ב) יש מדקדקים שלא לאכול אגוזים, שאגוז בגימטריא חטא, ועוד שהן מרבים כיחה וניעה ומבטלים התפילה (מהרי"ל). הדברים קל וחומר, אם כה נזהרים מהגימ' חטא, וגם שמבטל התפילה, כמה אנחנו צריכים להזהר במשנה זהירות מכל דיבור חול, שהוא החטא עצמו שמבטל התפילה. הבה נתחזק היטב בשמירה זו ביתר שאת ויתר עוז, כדברי הרמב"ם הנ"ל ונכריע את עצמנו ואת כל העולם כולו לכף זכות.

ונסיים בברכה כדברי שלמה המלך לאחר שגמר תפילתו הנ"ל, ויברך את כל קהל ישראל, ואמר להם: יהי ה' אלקינו עמנו כאשר היה עם אבותינו אל יעזבנו ואל יטשנו. גם אננו נקווה לה', כמו שהיה ה' עמנו בשמירת הקודש עד היום כן יעזרנו ה', ונזכה להגיע לישירות ולשלמות בחודש זה (כנ"ל), ובטוחים אננו שבזכות חיזוק תקנה קדושה זו בכל השנה החולפת ובקבלה חדשה על העתיד, ישמע ה' ויקבל את תפילותינו ונזכה לגמר חתימה טובה לשנה טובה ומתוקה ברו"ה, וימלא ה' כל משאלות לבנו לטובה, לנו ולכל בית ישראל.

התפילות המפוזרות, דהיינו שלא היו כראוי במשך ימות השנה.

בחודש זה ישנו עניין נוסף המתקשר לתפילה, בו התקיימה חנוכת בניין בית המקדש הראשון על ידי שלמה המלך, בו נשא תפילה ארוכה לדורות עולם ככתוב בספר מלכים: ויעמד שלמה וגו' ויפרש כפיו השמים. ויאמר - ה' אלקי ישראל אין כמוך אלקים בשמים ממעל ועל הארץ מתחת וגו', ופנית אל תפלת עבדך ואל תחנתו ה' אלקי לשמוע אל הרנה ואל התפלה וגו', ואתה תשמע אל מקום שבתך אל השמים ושמעת וסלחת וגו', כל תפלה כל תחנה אשר תהיה לכל האדם לכל עמך ישראל אשר ידעון איש נגע לבבו ופרש כפיו אל הבית הזה [כמובא באריכות במלכים א' פרק ח']. על תפילה גדולה וחשובה זו אננו מבקשים (בתפילת יו"כ קטן) רחמנא אדכר לן צלותיה דשלמה מלכא.

שמחה גדולה זו היתה בעיצומם של ימים אלו בח' בתשרי, וכתב בספה"ק בני יששכר (חודש תשרי - מאמר ה - חינוך המקדש) יום ח' מימי התשובה, הוא הנקרא בפי בני

ירח האיתנים - דרשו חז"ל דתקיפי במצוות. וביארו המפרשים שהוא ע"ש המצוות הרבות שמצווים אנחנו בחודש תשרי יותר מכל חודשי השנה.

אכן כך, נמצאים אננו בעצומם של ימים הנוראים הקדושים, בין כסה לעשור, בהם יתראה האדם לקונו, לתקן מעשיו ולהיטיב דרכיו, וישוב אל ה' וירחמהו ואל אלקינו כי ירבה לסלוח.

ימים קדושים הללו מוקפים מאוד בריבוי התפילות והמצאות יתירה בבתי כנסיות, קודם ראש השנה אננו מרבים בסליחות ועאכו"כ בימים אלו, וידועים דברי הרמב"ם (הל' תשובה פ"ג ה"ד) שכתב על ימים אלו, עשה מצוה אחת הרי הכריע את עצמו ואת כל העולם כולו לכף זכות וגרם לו ולהם תשועה וכו', ומפני ענין זה נהגו כל בית ישראל להרבות בצדקה ובמעשים טובים וכו' ונהגו כולם לקום בלילה בעשרה ימים אלו ולהתפלל בבתי כנסיות בדברי תחנונים ובכיבושין עד שיאור היום.

מיד בצאת יום הכיפורים הולכים אנחנו מחיל אל חיל ומתקרבים אנו לימי השמחה חג הסוכות והבא לאחריהם שמיני עצרת ושמחת תורה. גם בהם אנו מוסיפים בתפילה ואומרים בכל יום הלל השלם ותפילת המוספים ומקיפים אנו את הבימה ומתפללים ואומרים הושענות זכר למקדש, עד שביום השביעי יום ערבה הושענא רבה, רבוי תפילות והושענות. על שמיני עצרת ביארו צדיקים דברי הגמ': שמיני רגל בפני עצמו לענין פז"ר קש"ב, פז"ר הוא לשון פיזור, קש"ב מלשון הקשבה דהיינו תפילה, שבשמיני עצרת הוא זמן עליה לכל

נא לא לקרוא בתפילה

צדיק מה פנל

בהתקרב היא"צ השישי של האי צדיק וקדוש, כ"ק מרן האדמו"ר
הרה"ק **רבי שמעון נתן נטע מלעלוב** זצוק"ל זי"ע
שעלה בסערה השמימה בליל יום הכיפורים שנת תשי"ע
והיה ידוע במסירותו לכבוד ה' ושתיקה בעת התפילה
ביקשנו מאת הרה"ג ר' ישראל קורנבליט שליט"א מרבני הישיבה,
שזכה ליהנות מאורו ולהסתופף בצילו בכל שנות נשיאותו,
לתאר ולספר במעט ממפעלו של צדיק
תודתנו נתונה לו על כך, ויה"ר שזכותו הגדולה של אדמו"ר זי"ע
תגן בעדו ובעדנו לכט"ס, אמן

למען השני, והעניק וראה להיטיב בכל כוחו
לזולתו.

ומאידך, כל מי שנכנס אי פעם לביהמ"ד
או פגשו בכל מקום שהוא ראה לפניו מלאך
ה' הלבוש במידת ענוה ושפלות, יכלו לראות
בחוש איך שכל חייו ומהותו כלשון הרמב"ן
(באיגרתו הידועה) "וכל אדם יהיה גדול ממך
בעיניך". ומי הוא שיוכל להוכיח אחר החשוב
וגדול ממנו, ולכן השוב קטן וגדול, כולם היו
גדולים כלפיו, התבטל וכיבד כל אחד. לא היה
דבר שיכל לגרום לו לכעוס או לגעור, ואפי לא
להעיר לשום איש מישראל, תמיד ראה טוב
וזכות על כל אדם.

אולם בנושא אחד שונה היה הדבר.
כשהגיע לדיבור בתפילה בער בו הדבר
כאש, שם התהפכה הקערה על פיה, לא היה
מי שיהיה גדול בשביל לא למחות בידו, הן זה
כבוד השכינה, ומי גדול כלפי השכינה. שום
שיקול לא היה לעצור מלעורר ולמחות. דבר
זה היה **היחיד** שיכל להוציאו משלוות נפשו
ולכעוס, להוכיח ואף לבייש!!! את העובר על
זה.

תקיפות והקפדה

זכורני, היה זה בשבת אויפרוף של הרב
שניאור זלמן גרוסמן שליט"א (בוגר ישיבתנו),
בנו של הגאון רבי יצחק דוד גרוסמן שליט"א
ממגדל העמק, שהתקיימה אצל אדמו"ר
זי"ע, והגיעו לכבוד השמחה בשעת התפילה
ציבור גדול מאוד, ביניהם עשירי תבל, והעומד
על משמר הדממה עבד קשה, באשר לא
הורגלו בזאת, אך לאחר הזהרה פעם
ופעמיים היה צריך להוציא מביהמ"ד את
אחד היושבים ראשונה בממלכת היהלומים,
אח"כ ניגשו לומר לאדמו"ר שזה מידי קיצוני,
ואותו אדם נפגע היות ובכל מקום שמגיע
מרגיש שהלכה כמותו.

כמו"כ, התלוננו פעם בפניו גבאי ביהמ"ד,
שהיה עשיר אחד שהיה מגיע "נסיעות" לרבי
ותורם סכום הגון להחזקת בית המדרש

הרבי בעצמו, ואכן הלך והדפיס את השלטים
המוכרים כיום לכולם בכמויות רבות ואח"כ
דאג להפיצם בישראל בכל בית כנסת. היתה
קהילה אחת שבנתה בית מדרש מפואר, ולא
הסכימו לתלות שלט זה בטענה שמכער להם
את יופי הקיר, עלה בעצמו לביקור אצל רב
הקהילה, ושוחח עמו בד"ת ואח"כ ביקש
לראות את ביהמ"ד החדש להתבונן ביופי
והפאר כראוי לבית ה', ותוך כדי טיול ושיחה
שאל הרבי זי"ע האם לא מתאים כאן שלט
כזה וכו'. כך בער לו הדבר, והשתדל להפיץ
שלטים אלו בכל בית כנסת הן באר"י הן
בארה"ב.

מפעל חייו - בלבו ונפשו

מיום שזכינו לאורו פה באר"י זכורני איך
היה פחד לדבר בתפילה [ואפי' שלא ייראה
כאילו מדברים] והגם שהיה עומד בתפילה
וכולו בהתפשטות הגשמיות ושום דבר לא
יכול לנתקו מדביקותו בבוראו, אך כשהיה
שומע דיבור אחד בקצה ביהמ"ד, מיד היה
מכה על השולחן בכל כוחו ואפי' באמצע
אמירתו קדיש, והרבה פעמים היה שואג כארי
על המשוחח, ומי יתאר בקריאת התורה או
בהוצאת ס"ת, אימה ופחד נפלה כאשר יכל
לשאוג ולהוציא את מי ששיח מילה אחת,
ואף בין גברא לגברא לא נתן לשוחח כלל.
כמו"כ כמה פעמים סימן בידיו שיצאו
מביהמ"ד.

בכל מקום שראה חולשה בנושא היה
לוקח דף וכותב, קיבלתי ע"ע שלא לדבר
בתפילה וקריאת התורה וחותר בראשו את
שמו ואח"כ מסובב בין הציבור שכולם יחתמו
ג"כ, כמו שהוא מתחזק בזה.

נהפך לאיש אחר

ידועה ומפורסמת אהבתו לכל אשר בשם
ישראל יכונה, ואי יכולתו לראות בצער ולו
הקטן ביותר של יהודי ובודאי לא בבזיון ברבים
של ישראל, גם לא היה שייך להיות אתו בשום
מריבה ומחלוקת וכדו', תמיד ויתר בכל דבר

פותחין בכבוד אכסניה מפוארה חבורת
"שומרי משמרת הקודש", אשר מייקרים
ומעריכים את התפילה, הקשר של איש
ישראל כדבר בן לאביו שבשמים, וקיבלו ע"ע,
ומתאמצים לעמוד בקבלה לשמור על
קדושת וכבוד התפילה ולא לשוח חלילה
בביהמ"ד מתחילת התפילה ועד סופה.
אשריכם, ואשרינו שזכינו להיות חלק
וחבר בחבורה קדושה זו.

יומא דהילולא רבה

לקראת יומא דהילולא קדישא של איש
קדוש כמלאך מן שמיא נחית הרה"ק רבי
שמעון נתן נטע זצוק"ל זי"ע אדמו"ר מלעלוב,
אשר עלה בסערה השמימה במיתת נשיקה
בליל יום הקדוש שנת תש"ע, וכל ימיו היה
להוט להחדיר ולעורר ולהזהיר בנושא ועניין
נשגב זה, רבים מאוד נחקק בעצמותיהם
נושא זה בכוחו ובזכותו, זכותו יגן עלינו ועל כל
ישראל, ובוודאי על כל אשר הולכים בדרכיו
הק', ובפרט הדבקים בשמירה בכל כוחם
בנושא קדוש זה. התבקשתי לתאר ולספר
קצת ממה שזכינו וראינו בעינינו, וחלק ממה
ששמענו מאחרים מכלי ראשון.

ראשית הדברים

כיום מקובל בהרבה בתי כנישתא שיש
שומרים ממונים, והציבור מבין ומקבל ויש
מודעות לנושא של שיחה בתפילה, וכמה
גדול עווננו, אולם לפני שנים לא היתה מודעות
לזה כ"כ. מייסד "משמרת הקודש" הינו ללא
ספק אדמו"ר זיע"א.

תחילת הדברים היה עוד לפני שנים,
כשהודי פליט מהשואה ללא משפחה ושם
ושארית רצה להקים לעצמו שם עולם טוב
מבנים ומבנות, והגיע להתייעץ עם אדמו"ר
זי"ע (בעת מגוריו בארה"ב קודם שנות
נשיאותו) האם לכתוב ס"ת וכדו', אך הרבי
יעץ לו מיזם חדשני, והוא להפיץ חומר
באיסור השיחה בתפילה.

ומי יקח ע"ע את עול ההתעסקות? כמובן

לתקופה ממושכת, אולם דיבר פעם בתפילה, בהרגישו "לי כן מותר, הרי אני שונה", וכמובן שהרבי לא נשא פני עשיר, ומיד מחה בו בכל תוקף, ונפגע. וכיום הינו תורם גדול במקום אחר, וכאן איננו מגיע יותר, וטענו הגבאים שנגרם להם הפסד, אולם אדמו"ר ז"ע לא קיבל את דבריהם, וסבר כי אין שום דבר הקודם לשתיקה וכבוד השכינה בשעת התפילה.

זכורני שפעם בסוף התפילה היה רעש מכיוון הכניסה לביהמ"ד, ולאחר התפילה בירר סיבת הדבר, ונאמר לו שיש אנשים שמתירים לעצמם לדבר מחוץ לביהמ"ד (בלובי, לא בתוך ביהמ"ד), ומזה נגרם רעש. מיד נשא קולו והכריז: מי שבא לכאן כדי לדבר ואפי' שם בחוץ עדיף שלא יבוא כלל לביהמ"ד, טוב ויפה שיתפלל ביחידות בביתו. פעם שבת שבתו בטבריה אצל רמבעה"נ ובשעת קריה"ת (בין גברא לגברא) היה איזה בנש"ק ששוחח, וגער בו בחוזק ותוקף, אחר התפילה אמר לו, בודאי תרצה בעתיד לפתוח ביהמ"ד בדרך אבותיך, תראה, באם לא ידברו שם כלל, יהיה ציבור יפה של מתפללים, כדאי לך הדבר!

גבוי מוחלט לעומדים על המשמר

כאמור גם כשאנשים נפגעו מכך, וכנ"ל שהגיעו אורחים והיה זר להם, וכמה פעמים נאלץ הממונה להוציא את המשווחים מחוץ לביהמ"ד, ובאו להתלונן עליו שכך נוהג ומבייש אורחים, אולם הרבי עונה לעומתם גם מקל חובטים הייתי נותן בידו וטוב שנוהג כך, **זה עומד אצלי מעל הכל.**

פעם התאונן המשגיח, כי יש מי שמפריע לו במלאכתו מלאכת שמים, שעושה עצמו כמדבר, וכשבא להוכיחו אינו יכול לגעור בו וכדו', מאחר וטענתו עמו: "לא דיברתי", מיד דרש הרבי לידע מי זה האיש, ועל אף שלא רצה הממונה לגלות את שמו, אך מחוסר ברירה אמר בציוויו של הרבי ז"ע. מיד לאחר תפילת ליל ש"ק, ניגש הרבי

ממקומו לסוף ביהמ"ד ותפסו לאותו אדם בידיו ולקחו עמו עד לארון הקודש, ושם אמר לו בתקיפות, דורש אני ממך שתבטיח כאן ליד ארוה"ק ששום פעם לא תשוחח ולו מילה אחת בתפילה, וכך החדיר לו בתודעה את חשיבות הדבר, ושאינו מקום להיתול כלל ח"ו.

אסור לדבר בשעת התפילה וקריאת התורה

השלט המפורסם שקבע הרבי מלעלוב

לרומם כבוד התפילה

כל הנכנס לביהמ"ד לעלוב רואה דבר שונה זר שאינו מצוי במקומות אחרים, מעל ארון קודש הבנוי בפאר והדר מופיע הכיתוב: **שתיקה יפה בשעת התפילה.** ואמנם כשבנו את האר"ק לא רצו לכתוב דבר זה, אולם פקודתו שמרה ועמד ע"כ, היות ודרש לייקר ולרומם בכל דרך אפשרית את נושא השתיקה בתפילה.

פעם בפורים בעת משתה היין, עבר הממונה על השקט בתפילה בתוך הקהל להתברך, מיד לקחו ורקד עמו והחזיק בידו השלט של איסור לדבר והיה זה גילוי מעומק לבו לחשיבות הדבר.

מקור לישועה

מרגלא בפומיה, אם החרש תחרישי בעת הזאת, "עת" זה זמן תפילה כדכתיב ואני תפילתי לך ה' עת רצון. אם החרש תחרישי בעת הזאת - דהיינו אם שותקים בעת התפילה, אז - רווח והצלה יעמוד ליהודים. עניינים רבים תלה בנושא זה, פעם אמר בשב"ק פר' בהעלותך באתרא קדישא מירון, לכל אדם יש משאלות שהוא צריך להיושע בהן ולזה מתפללים כאן אצל התנא האלקי

רבי שמעון בר יוחאי, אולם הסגולה לקבלת התפילה היא ע"י שיקבל ע"ע קבלה טובה שלא לדבר בשעת התפילה, ואז בטוח שימלאו בקשותיו.

מידי שנה היה מגיע לביקור בעשי"ת אל מחותנו כ"ק האדמו"ר מו"ז'ניץ ז"ע, וכמה פעמים חזרה ע"ע השיחה, באשר הוויז'ניצ'ער רבי פותח ומספר כמה קוויטלעך קשים יש מהמחלה הנוראה רח"ל. ואומר: לעלוב'ער רבי יש לכם מילה בשמים, תבטלו את המחלה הזאת. והרבי כדרכו בענוות חן שותק כאילו לא דובר אליו, וכאילו אין לו שייכות לדברים שממעל בשמים. אולם פעם אחת הסתובב לציבור מחסידי ויז'ניץ שנכחו שם ואמר: אצלינו לא מדברים בתפילה! והיה נראה מזה תשובה ברורה לביטול המחלה (ולאחר כמה שנים נשמע מפורש כדבר הזה ממון בעל שבט הלוי זצוק"ל, השתיקה בתפילה מבטל המחלה, וההיפך רח"ל)

כדאי הוא רבי שמעון לסמוך עליו

כידוע הרבי ז"ע חידש את העליה המסורתית לציון אוהבן של ישראל הרה"ק ר' דוד לעלוב'ער ז"ע. ובשנים ראשונות כשנסיעה זו היתה כרוכה בהוצאה גדולה ורבים רצו להשתתף, אך לא יכלו להרשות לעצמם, אמר הרבי שכל מי שיחתום שמקבל ע"ע לא לדבר בתפילה הוא יהיה נציגו ויזכירו אישית.

ועתה שהוא בגנזי מרומים, בודאי גם שם עומד ומשמש ומבקש וממליץ עבור מי שקיבל ע"ע תקנה קדושה זו. ואכן כך, מקום ציונו הקדוש בהר הזיתים נודע כמקום ישועה וכבר נתפרסמו מופתים ממש שלא דרך הטבע, ע"י אנשים שהגיעו לציון וקיבלו ע"ע שלא ידברו בתפילה ובקשו משאלותם ונענו בדרך פלאי. אנשים שחיכו שנים לזש"ק ונושעו, וגם שידוכים ורפואות, ועוד. יה"ר שזכותו הגדולה תגן בעד כל היוזמים והמייסדים וכל מקיימי התקנה בתוך כלל ישראל לגח"ט וכל טוב, אכ"ר.

המשך מעמ' 4

אמה יקצוץ ה' קולק ויקרא עליך מי בקש סאמדיק רמוס חצרי.

ואכשיו סאמאצט ידיו, אק קודם כל, גפנים טוב טוב כראש שהדבר נהג אסור, ע"י קריאה במאמרים הנדברים בנשאל, ויוג' מל, אהבדי בלב וזמא ארנאנין במאמר צ"ל: טובה מרדוא אמת בלבן אדם יוג' מנחם אקיקוט (ברכוא צ"ל). (2) גפילה ארטי"ט שפצור ארנאצט זכר זה, גם קושי האפוק וגם שינוי רגילות. (3) אפני כניסמא אביהמ"ד, גפישוד רגל, זהו, מלמה אין דיבורים, (ואם הנה כבר נמצא דביהמ"ד בגפילה, אס כרגל שמתיאליס ארנאפא גפישוד על כך) (4) גפישוד כמה נמכר הנה עושה בשמים בשלח צו שהנה גפאפיק וסומא על התקנה ואינה פורש מן הציבור. (5) גפישוד כמה גפאלת יש בזה אצמ' שהנה יכול אפולט בלצמא, ואינה נכרי גפיד. (6) על גפישוד, אפום בלצמא אגרא, שגכר מרובה בזה וזמא.

בטאני סלאר כל סאמדיק בלצמא מהפך גדול כל נשאל יקר ופולט צה

ויהיה אק גפאלת והצלה מרובה.

הנני גפנצו ומבקש שוב ארסוימא על הדברים שהיו קשים במקצת, אולם על אק סלא היו לי שום מטרות אצמ' אונק או אפגלע בק ח"ו, ואי"א אבקש ארסוימא ומתיאליס בלב סלא.

והנני אלא אק מלומיקא דאיבא גפנבה אעליה מרובה במורה אפצודה ויר"ס, ובצמא גפישוד בשמיא מרובה גפילה ובכבוד ביהמ"ד יפצור אק ה' ויגן אק שפצרי ברכואניא ובגפישוד, גפיה ובמתיא מרובה בספצרי, שנה טובה ומתיא בל מילי דמיטב אמן כן יהי רצון.

ידידך ומתקין הדורש שוואמא וטובתך

(-)

טיבה תופחת מגולה מאתהבה מזסתרת

לשולחן המערכת הגיע מכתב בדברים חודרים ונוקבים שנכתב ע"י אחד מבני הישיבה לידידו נ"י על אף שב"ה תוכנו אינו נוגע לרוב הציבור, מגישים אנו לפניכם את המכתב כהווייתו באישורם, וכמובן בהשמטת פרטים מזהים, וישמע חכם ויוסיף לקח

2012, אודם הכהמים והסלימאג'יה

אכבוד ידידי היקר והנצלה המופלג בגוי"ש הרה"ר נ"י
שלושים מרובים עליך,

שלם והשומע נראה ממש כעוף מוצר שלא שייך לכאן כלאו, והנני שהדבר הזה סגור ומנוצל ממני. דברט העצקתי מאוד לעניין ע"י מאמרים המדברים במשיבות ומורענין זה, גם עליון הודשי "שומרי השמרת הקודש", ועוד, כמובן עבר וסיוע רב יש מצד ה"מצד" והאויבה בישיבה, עד שלם הפמן הורגלי אכך יורג ויורג, והעלתי למצד כיום שאין לי כבר כמעט שום קושי ונסיון מדבר שלעל הפסיוה.

וכאן אני בא אל המטרה שלם כן פניתי אליך במכתב זה. שמתי לב לעניין קשה לקצת זה, ומדבר מילה מה מילה שלם (ואפסעים גם יורג משה), במילה קודש באמצע (הורגלי) העניתי לך פסע על זה, אבל הראיתי פנים צלופט שמאס איני מציט אףמור את הנושא, ודברט שאתה גם קצת מדובר ממני, גם ראיתי כמה פסעים ש..... העיריך, ונעלגת אולי ממך בצורה מאוד מצלגת, באופן של "מי אתה כלאו", או "אלו גידי אי מה לעשות". וכל זאת הרי אי אפשר לדבר דבירה"ד כ"כ עקלוי, אלא כן אתה מסמך, וכלאתה רואה ש..... או רואה ושלם לב שאתה מדבר (וכמובן שמהם כבר לא נעים) אלא סוף אולם אתה מפסיק מדבר. בקיצור אתה נראה עם עצמך ועם כל העסק הזה בצורה מאוד כושל ומדישה.

אס דרשונך וכמו שהתלתי, רך עקל שפסיו זה ימי אלו וזמן גשונה וכל את עושה לעצמו גשון נפש לענות את הדבר שאליו רכז, אני מאמין שגקל את הדברים כמו שהם, ולא גיפסע ממני מילה, כי אס גם איבדתי את המטרה והכל. אכן קודם אעטק שני מקורות שמדברים במשיבות על הנושא, ואחר כך שמע אי כמה עצום שאני עשיתי ויכולים לעזור גם לך לעניין.

2012 ראשית חנה (שליך הקדושה פריך י"ד, שמדבר שלם בנושא קדושה הדיבור) וצ"ל: אכך 2012 הורקת המדבר דבירה הנכנסת ומכריז משלבים ומשוררים קורא אני עליון על שכיני העלים, כי ישרים דרכי ה' צדיקים ילכו בם ופושעים יכשלו בם, ולא נמנה עם מכריז ומאס אלסב אקונו הוא משיג גבול הבורא, ואהי אהם למקדש מעט, אלו בתי כנסיות אין נוהגין בהם קולר ראש. כדמארינן דפריך שני דמגילה אלקים נצב לעצב אל. והמדבר עושה כאלו הופך אליו עורפו יאמר מדוע דמגילת ואין איש קראתי ואין עונה נטימי ידי ואין מקליט המשר בעמ' 3

זמן רב כבר רציני אכנוך לך מכתב זה, אך מכתבו סיבות וליכונים העלככתי על היום, גם היה לי אוסר נעמור אכנוך מכתב זה, אך לארעמן שהשוא אודם העשונה והשכון הנפס, אמרתי לזכי הפסע אכריז אמצמי ואכנוך, והנני במילה להשי"ג ומקווה מאוד שיהיה לך ורקי למעלה לעניין, ולא יצא ג"א מ"א קלה ממני ידי.

הנני ממנצ מראש ומדקל אסלימאק על הדברים הנוקבים שהנני עומד אכנוך, ויש בהם גם דברים קשים, אך עקל שאיני רוצה שלם אופל אכנוך ג"א, כל כוונתי למעלה, והנני מושש לעצמן שהשלם אתה ממנצן ומנסה למקן את מעשיו של כל ימור השנה, עכשיו הוא הפמן הנוכח שגקל את דברי, ולא כפסע ג"א.

ואגש יסיר את אל הנושא. כמאני כמאך קבלתי על יד עם כל בני הישיבה וממני על הקצה שלא לדבר כל שלם הפסיוה.

אומר לך את האמת, שבעמלה הדברים לא האמנתי שדבר זה יוכל להצליח ויהיה לו קיום, ולא יימסגי משיבות אל העסק הזה, ולעבתי שזה התהפזות צמנית בצד, וכמו הרהר קבלתי ומקנע כל מקום שמצטיקל צמן קצר בצד. ודברט שלא הייתי העקנה מצד התלה הישיבה, היה נראה לי כמעט בטוח שאין למקנה צי סיכויי הצלחה, הרי אין מי שיאכזב את זה.

למעשה התלתי כמו כולם משגי סיבות, וכלכך את המארגנים, שראיתי עד כמה חשוב אהם דבר זה. (2) היה מצד גדול מאוד מצד הציבור, ולא רציני להיות שונה מכולם. אך עקדיין רציני אכנוך מה יהיה, ומק כמה צמן כל העקנה הפאמגלול עקודא פרה.

מה אומר לך עם הפמן הופסעתי מאוד, שעודר אודם ועוד אודם, והדבר הזה נכנס למודע הציבור יורג ויורג. לא עליתי על העלם ולא האמנתי שולמל פאונ ופאונ המדברים (לא משנה השם) יוכלו לעמוד בזה. וזאת גם אי היה קשה בהמלה עם זה, ולענות הרכל זה גמיד דבר קשה, כ"ש אהמאפק בלרובים מאוד אומר אכנוך איזה מילה ומנעלים אומך מכה. אלא אכנוך שראיתי שגקנה צי נכנסה לישיבתנו כעודדה מוגמרת לעד

בעז"ה יוזכרו כל החותמים על התקנה הק' בציון כ"ק אדמו"ר מלעלוב זי"ע שכל ימיו פעל בעניין נשגב וקדוש זה ויה"ר שימלא ה' כל משאלותינו לטובה

נדבת הרה"ג ר' ישראל קורנבליט שליט"א מרבני הישיבה
לזכר נשמת כ"ק מרן אדמו"ר הרה"ק רבי שמעון נתן נטע זצוק"ל
בן כ"ק האדמו"ר הרה"ק רבי משה מרדכי זצוק"ל מלעלוב
זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל